

Predikan i Skepplanda och S:t Peders kyrka 2020 av Tobias Bäckström

22 söndagen efter trefaldighet

”Frälsningen”

Jes 2:2-5

2 Petr 1:2-8

Joh 12:35-43

Ps: 4, 641:7, 303, 231, 398, 313

Frälsning är ett ord som kommer från ordet *frihalsa*. Förr i tiden bar slaven ett halsjärn och om slaven blev fri blev av med det. Han blev frihalsad. Om det hände var han nog väldigt glad och tacksam mot den som köpte honom fri. För honom skulle det vara ett mycket påtagligt före och efter. Innan, när han bar halsjärnet var han slav, sedan var han fri. För en slav var järnet en ständig påminnelse om att man är fånge och en lättnad att bli av med det.

Men för oss är den här bilden kanske inte lika tydlig. Hur uppenbart är det att vi är i behov av frälsning? Jesus kom ju för att frälsa oss – men från vad? Vi är väl inga slavar eller fångar? Eller kan man vara det utan att inse det?

Jag tänker att för en person som var född i slaveri var det nog dennes belägenhet inte heller lika uppenbar jämfört med någon som var född i frihet men sen blivit förslavad. Den personen skulle ju veta vad det är att leva i frihet, han skulle ha något att jämföra med och sakna den frihet han tidigare hade. Medan en person som blivit född i slaveri inte skulle veta så mycket om vad det är att vara fri. Frihet är ett tillstånd som han aldrig erfarit. Det betyder inte att han är menad att vara slav. Ingen människa är det, alla är skapade till vara fria och jämställda människor.

Vår belägenhet är mer lik den senare, som är född i slaveri. Jesus har kommit för att befria oss till något som vi inte erfarit tidigare. Vi är skapade av Gud, han har velat våra liv. Och vi är skapade som människor, ändå har vi ännu inte erfarit och upptäckt fullt ut vad det är att vara människa. När Jesus kom var det inte bara för att berätta om Gud – utan också för att visa vad det är att vara människa. Han är den sanna människan och har kommit för att frälsa oss till detta.

Men frälsning är en process där vi är kallade att medverka. ”Vandra i ljuset” uppmanar Jesus oss. ”Vandra i ljuset så att mörkret inte övervinner er, den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Tro på ljuset så blir ni ljusets barn.” Det Jesus talar om här är att det kristna livet måste praktiseras. Det kristna livet är en vandring och vi uppmanas att vandra i ljuset, som är Kristus själv.

När vi döper så får den nydöpte ett ljus som vi tänder på det stora Kristusljuset. Det lämnas över med orden: ”Ta emot detta ljus. Det är en påminnelse om Jesus som sa: Jag är Världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”

Att vandra i ljuset är att låta sitt liv formas av honom som är ljuset: Jesus själv. Han är ju den sanna människan, prototypen för vad det är att vara människa. Så vill vi veta hur man lever som människa ska vi titta på honom och hans liv. Att vandra i ljuset är att praktisera hans liv i våra liv.

Att leva efter Kristi vilja innebär inte att vi ska underkuva vår vilja. Det handlar inte om att vår vilja ska underkastas Guds vilja utan att vår vilja ska omformas så att vi vill det Gud vill. Det är stor skillnad. Om vår vilja ska underkuvas så antyder det tvång. Men Gud tvingar oss inte, det är därför frälsning förutsätter vår frivilliga medverkan. Han vill att vår vilja ska omformas.

Frälsning handlar om att vi behöver frälsas, befrias från oss själva. Då tänker jag på den viljan inom oss som sätter oss själva främst. När våra liv kretsar kring oss själva, där jag spelar huvudrollen. Jesus vill frälsa oss till gemenskap, en gemenskap som är riktad både till Gud och andra människor.

Ofta har man talat om frälsning som något individuellt, som om det är något vi blir en och en, var för sig. Men Jesus kom för att starta en ny gemenskap, en gemenskap som tar sig synligt uttryck i kyrkan och församlingen men är större än så. Det är genom att vara en del av denna gemenskap som vi också blir frälsta. Frälsning är en process där vi måste medverka, genom vi låter vår vilja omformas efter Kristi vilja. Men frälsning är också något som bara kan ske tillsammans med andra i den nya gemenskap som Jesus startade.

Frälsning innebär att vi omformas till de människor vi är skapade till att vara. Det blir vi genom att vandra med Jesus, som är den sanna människan, tillsammans med alla andra som följer honom i en ny gemenskap. Den gemenskapen tar sitt yttersta uttryck i nattvardens bröd och vin där Jesus själv är närvarande med sin kropp och sitt blod. Då tar vi emot honom själv och hans liv blir en del av våra liv.